

SKOV fugle folk

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen

Dansk Skovforening

Bettina B. Reimer 2008

Ringmærkning af fugle er en dansk opfindelse, som har givet os en masse viden om fugle. Blandt andet at en gråspurv kan blive 12 år, og at stær og solsort kan blive 20 år.

Ægget kom før hønen

Fuglene nedstammer fra øgler. Øgler lægger æg. Derfor kom ægget før hønen.

Fugle har fjer. Fjerene sidder i bede rundt på kroppen, og de gør fuglen i stand til at flyve, isolerer den mod kulde, og holder fuglen tør.

Vidste du, at der findes en fugl i Sydamerika, der stadig har to frie kløer på vingerne. Den hedder zigøjnerfugl, og den lugter grimt.

SKOV FUGLE /-FOLK

Tekst og ide: Eva Skytte, Stephan Springborg og Thorstein Thomsen

Tegninger: Bettina Brønnum Reimer

Redaktion: Bettina B. Reimer, Thorstein Thomsen, Lars Bendix Poulsen, Stephan Springborg og Eva Skytte

Lay-out: Lars Hebo Olsen, XPress Reklame

Tryk: Schultz Grafisk

1.oplag: 60.000

ISBN: 978-87-7279-818-9 (papirudgave)

978-87-7279-820-2 (webudgave)

ARCHAEOPTERYX

Da archaeopteryx levede for 140 millioner år siden, var der ingen mennesker. Vi kom først mere end 139 millioner år senere.

Archaeopteryx betyder "Gamle vinge." Det passer meget godt, selvom den nok ikke har været så skrap til at flyve. Archaeopteryx var både en øgle og en fugl. Den ligner ikke de fugle, vi kender i dag. Den havde øglehoved og lang kødet hale med fjer. Den var på størrelse med en krage og havde tre frie kløer på vingerne.

Røntgenbilleder af fossiler af archaeopteryx viser, at hjernen og øjnene var indrettet til flyvning. Så de havde ikke bare fjer for at kunne hoppe langt og se flotte ud.

Vi archaeopteryx'er er de ældste fugle, som I mennesker kender til. Vi levede for 140 millioner år siden. Alle de skrækelige fortidsøgler uddøde for 65 millioner år siden. Men ikke os fugle. Vi levede videre. Ja, og vores efterkommere, vores tippe-lippe-lippe-oldebørn, de flyver rundt i skovene den dag i dag. Vi fugle – og specielt da vi archaeopteryx'er – er helt fantastiske. Men der er bare lige én ting, vi ikke forstår: Hvorfor er børn så vilde med små fortidsøgler af plastik, eller med store modeller, der kan vippe lidt med hovedet og brumme gennem en højtaler? Hvorfor er de så vilde med dem, når de kan gå ud af døren og se noget meget mere fantastisk: Levende øgler, der sidder i træerne, eller flyver gennem luften.

DUEHØG

Vingefang: 98-117 cm Ynglepar: 600
Bestandsudvikling: Tilbagegang

Høgenes størrelse

Hunnen er næsten dobbelt så stor som hannen. De deles nemlig om byttet i deres territorium, så de ikke konkurrerer om føden. Hunnen tager store fugle og hannen de lidt mindre. I gamle dage troede man, at det var to arter, og man kaldte hannen duehøg og hunnen hønsehøg.

I meget gamle dage var skovene kongens og herremændenes, og folk boede uden for skovene. De var landmænd om sommeren og skovarbejdere om vinteren. Almindelige folk måtte tage de små træer til at lave hegn og redskaber af. De store træer tilhørte kongen og adelen. Kongen brugte selv skoven til jagt, og det var et flot syn, når kongen og hans jægere kom ridende gennem skoven med hunde foran og en falk eller en høg på armen.

Vi kan godt forstå, de rige folk engang brugte os til jagt. Men vi synes, vi er bedre end falkene, så hvorfor hedder det falkonerjagt? Vi kan stå stille i luften, accelerere lynhurtigt og manøvrere med fuld fart gennem en skov.

Og hvorfor begyndte folk på et tidspunkt at slå os ihjel? Jo, vi spiser en lille fugl en gang imellem. Men katte spiser mange flere, og dem prøvede I jo ikke at udrydde, vel? Så se på os. Vi er de hurtigste og smukkeste.

Mange rovfugle har fundet ind til byerne, og vi kan se dem i haverne og i byens parker.

Rovfugle får ét kuld, hvor æggene klækker i den rækkefølge, de er blevet lagt. Når der er dårligt med føde, får de mindst unge ikke noget mad og dør.

For 500 år siden brugte kongen og adelen duehøgen til falkonerjagt. Det tager månedsvis at træne en duehøg til at blive fortrolig med mennesker og komme tilbage med byttet.

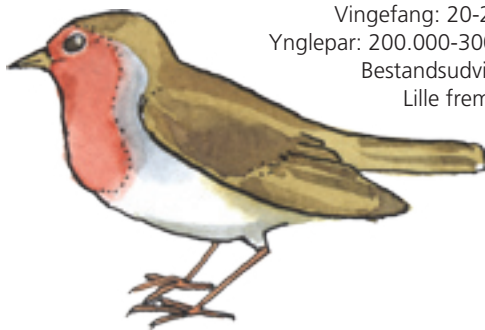
Fuglehætte til falkonerjagt

Falkonérens fugl får hætte på, når den bliver transporteret rundt, så den ikke bliver skræmt.

RØDHALS

Vingefang: 20-22 cm
Ynglepar: 200.000-300.000
Bestandsudvikling:
Lille fremgang

Ja, ja. Duehøge praler med, at de er smukke, men de er ikke så smukke som os rødhalse. Mennesker har altid syntes, at vi var noget helt særligt. Og det kan man se af, at de har givet os så mange navne: Rødhals, rødkælk, hårmænd, fire, bifugl. Men ikke nok med det. I England har vi fået et drenge navn, Robin. Og et efternavn, Redbreast. Robin Rødbryst. Og det er der ikke liige nogen andre fugle, der har, vel? Kun Anders And og fætter Guf. Men de kan hverken flyve eller lægge æg, så de tæller ikke. Vi er de sødeste.

Rødhalsen kan godt lide mennesker med spader, for når jorden bliver vendt, kommer der dejlige insekter og kryb frem, haps. Men den kan nu også godt lide, at haven ikke bliver passet. I den slags haver er der mere mad, og derfor flere rødhalse, pindsvin og tudser. Brændestabler og rod i skoven er også godt.

Høj stemme

Rødhalsen siger "Tik" hele året. Både hanner og hunner synger, og det er helt vildt sjældent hos fugle. Du kan efterligne rødhalsens sang ved at tage en våd korkprop og gnide den mod en flaske.

I gamle dage lavede bønderne næsten alting selv. De dyrkede løveng og stævningskov til husdyrfodring om vinteren og samlede en masse grene og vidjer til at lave river, koste, skåle, trug, skeer, hængsler, hegn og alt muligt andet. Alle steder, hvor der boede mennesker, kom rødhalsene og flere andre fugle. Og den gang spiste de alle slags fugle, så der blev sat fælder, limpinde og snarer op. Det var farligt at være fugl hos menneskene i gamle dage.

NATUGLE

Vingefang: 94-104 cm

Ynglepar: 3-4.000

Bestandsudvikling: Tilbagegang

Vi ugler kan sidde helt stille i lang tid. Det er, fordi vi tænker. Vi er meget kloge. Derfor har mennesker gjort os til symbol for klogskab. Vi er symbol for mange boghandlere og universiteter og skoler og biblioteker i mange lande.

Og så har vi gode øjne og ører. Vi kan se i mørke. Og vi kan høre i mørke. Og vi kan også tænke i mørke. Vi er de klogeste.

Uglens synsfelt er 270 grader. Den kan dreje hovedet mere end os, men den kan til gengæld ikke bevæge sine øjne i øjenhulerne. Vi kan bevæge øjnene, men kun dreje hovedet lidt. Undersøg hvor langt ud til siden du kan se: Løft begge arme op i vandret ud fra kroppen, så du ligner et kors. Drej så hovedet til venstre og læg mærke til, hvor du har din venstre kind. Prøv det samme til højre.

Den lydløse flyver

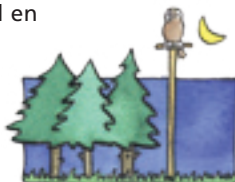
Uglen har forskrækket mange folk, fordi den flyver helt lydløst som et spøgelse i skoven. Det kan den, fordi vingefjerene ikke har en skarp kant, men er sådan lidt børstede. Det dæmper lyden, og det er rigtig smart, når man skal fange en mus, der hører godt.

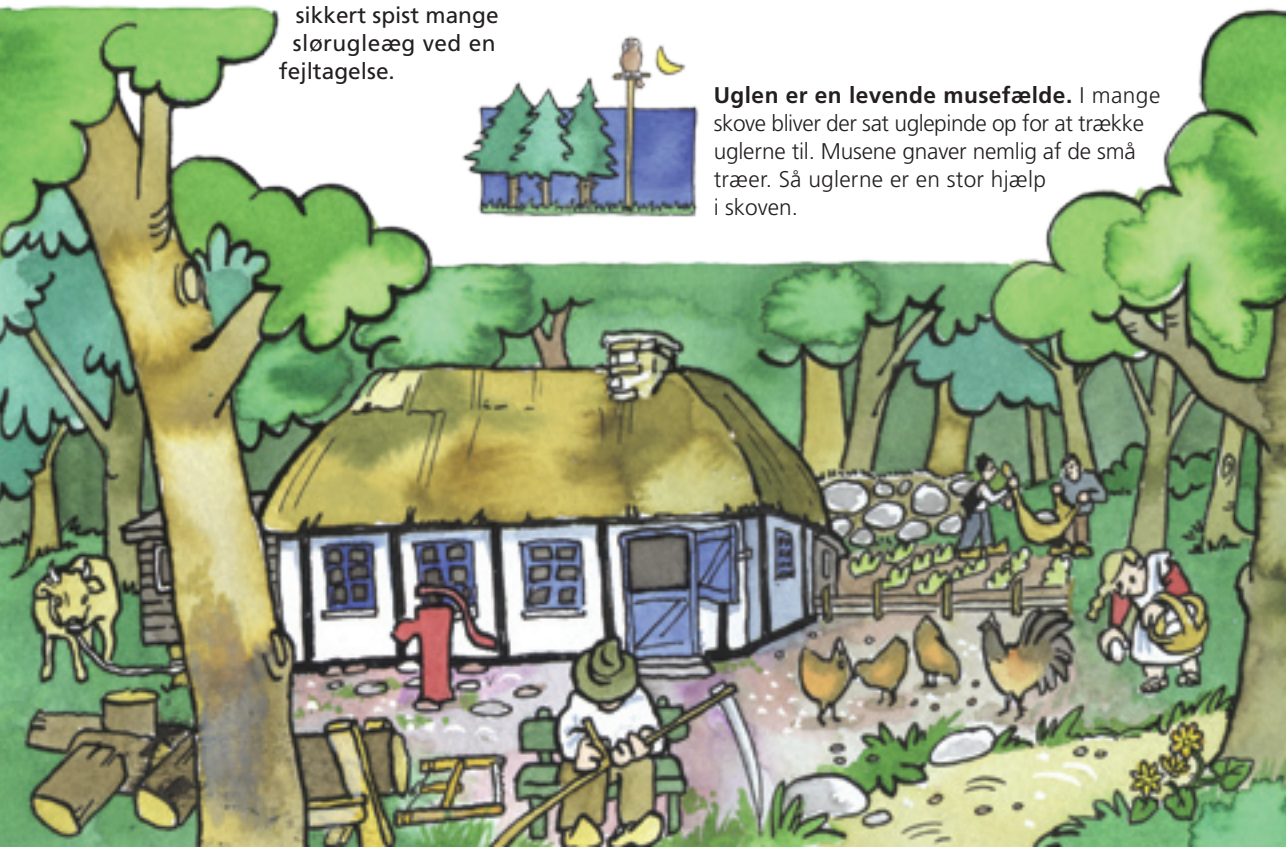
På et tidspunkt blev arbejdet i skoven et fuldtidserhverv. Folk flyttede ind i skoven, og en af ugleerne flyttede med. Det var sløruglen. Den bor gerne i lader og hønse-huse. Mange gange har den lagt æg og ruget ved siden af hønsene, og der er sikkert spist mange slørugleæg ved en fejltagelse.

Gylp

Nogle fugle gylper den del af maden op, som de ikke kan bruge. Gylpet ville ellers være blevet til fuglekatter, så fugle, der gylper, har meget hvide klatter. Det har f.eks. ugler, måger og hejrer.

Uglen er en levende musefælde. I mange skove bliver der sat uglepinde op for at trække ugleerne til. Musene gnaver nemlig af de små træer. Så ugleerne er en stor hjælp i skoven.

SKOVSKADE

Vingefang: 52-58 cm
Ynglepar: 30.000-50.000
Bestandsudvikling: Uændret

Ja, ja. Ugler praler med, at de kan tænke i mørke. Men hvad tænker de på? På mus. Faktisk er ugler ikke særlig kloge. De ved det bare ikke selv. Grågæs er meget klogere. Og mine fætre kragerne og ravnene.

De allerklogeste er naturligvis os skovskader. Vi kan huske 100 forskellige steder, hvor vi har gravet agern ned i skovbunden. Hvor mange mennesker kan det? Vi er de klogeste.

Skovens politibetjent

Det kalder vi skovskaden, fordi den advarer, når der kan være fare på færde. Derfor er det svært at være jæger mellem skovskader.

Fiskerne bruger skovskadens vingefjer til at fiske med.

En gang havde vi grise og køer i skoven. De spiste græs, bog og agern. Grisene kalder vi oldensvin. De rodede i jorden og gjorde det lettere for bog og agern at spire. På den måde var de med til at plante træer ligesom skovskaden. Dyrene spiste desværre også de små nye træer, så de er ikke så gode for skoven som skovskaden. Derfor smed kongen alle de tamme dyr ud, og skovene blev hegned med stendiger.

FLAGSPÆTTE

Vingefang: 34-39 cm
Ynglepar: 30.000-80.000
Bestandsudvikling: Uændret

Hvorfor hedder det en flagspætte?

Flag er tysk og betyder egentlig plet. Og spætte betyder plettet, så en flagspætte er en pletplette.

Spætternes næb bliver slidt meget af hakkeriet i det hårde træ. Derfor vokser et spættenæb hele tiden, og det ville blive tre gange så langt på et år, hvis ikke spætten sled næbbet ved at hakke i træ.

Spætter har arbejdet i træ i mange år. Men det har menneskene også. I gamle dage bøjede man f.eks. grene med tov og lodder, så de kunne vokse i den helt rigtige form til at bygge skibe af. I dag former vi træet ved at dampe, lime og presse det til den form, vi ønsker.

Vi spætter er super til at bygge lejligheder i træer. Nogle gange kommer skovejeren og fælder vores træ. Men hvis træet får lov til at blive stående, kan vi lave flere lejligheder i samme træ, for vi bygger en ny lejlighed hvert år. Støre, fluesnappere og andre fugle flytter ind i vores gamle lejligheder. Det er en stor fordel for jer mennesker. Tænk på alle de fuglekasser, I så slipper for at bygge. I kan være glade for os. Vi er de bedste til at bygge højhuse.

Hvorfor får spætten ikke hjernerystelse?

Spættens næb forskyder sig ind under dens kranium, når den hakker. Spætten hakker for at fange larver inde i træet, for at lave redehuller og for at markere sit territorium.

Lang og klistret tunge

Spættens tunge er lang, klistret og har modhager. Den kan komme dybt ind i træet og snappe fede larver.

Nu bygger vi fuglekasser, fordi vi mangler en masse spættehuller. Du kan se på skovognatur.dk hvordan.

SKOVSNEPPE

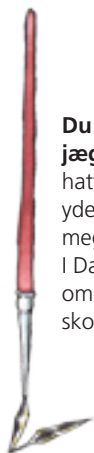
Vingefang: 55-65 cm Ynglepar: 2.000-3.500
Bestandsudvikling: Lille fremgang

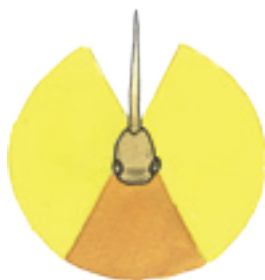
Tænk sig, at der er spætter, der praler med, at de kan lave et hul i et træ. Er det særlig modigt? Næh, vel? Men vi skovsnepper, vi er modige. Vi er de eneste vadefugle, der tør gå ind i skoven. Selvom der både er ræve og jægere. Vi smager nemlig meget bedre end spætter. Derfor er jægerne efter os. Og godt nok kan vi se baglæns, men det er farligt alligevel. Vi er de modigste.

Parringsflugt om natten

Skovsneppens fjer har de samme farver som skovbunden med visne blade. Derfor er de svære at få øje på. Men du kan høre den, når den i forårsnætter flyver rundt og kalder på magen med mærkelige knor-pist lyde.

Du kan kende en sneppe-jæger på penselfjerene i hatten. Penselfjeren er den yderste svingfjer, som er meget lille og stiv. I Danmark bliver skudt omkring 40.000 skovsnepper om året.

Skovsneppen er så velsmagende, at den regnes for det lækreste af alt kød. I gamle dage var det kun meget få, der havde smagt en skovsneppe. Men fordi der er kommet moderne jagtgeværer, er det nu muligt for alle at smage. Kong Frederik den VII skabte for omkring 150 år siden den tradition, at årets første sneppe skulle sendes til det kongelige køkken. Jægerne fik en belønning, og kongen fik en masse snepper fra hele landet.

Skovsneppen ser bedre bagud end frem, så den kan opdage en fjende i god tid. Ulempen ved det er, at den ikke så godt kan se, det den skal spise. Derfor har den en meget følsom og bevægelig næbspids, som kan finde regnormen nede i deres huller.

RAVN

Vingefang: 120-150 cm Ynglepar: 500-700
Bestandsudvikling: Stor fremgang

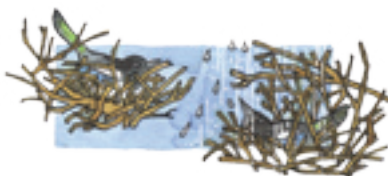

På et tidspunkt fik menneskene brug for meget mere træ til at bygge nye huse af, til brænde, til ALT MULIGT. Industrien flyttede ud i skoven. Her byggede man teglværker, krudtværker, savværker. Der blev lagt skinner, så tog kunne køre varer ind og ud af skoven.

På den tid var geværet blevet mere almindeligt. Alt hvad der skadede jagten, forsøgte man at udrydde og det gik også ud over rovfuglene. Ravnene blev slået ihjel, fordi de spiste fasan-æg og kyllinger, og den blev til sidst helt udryddet. Men nu er ravnene fredede, og der kommer flere og flere af dem.

I gamle dage sad vi ravne på vikingeguden Odins skuldre. Han var den klogeste i verden. Og hvorfor var han det? Fordi vi hviskede ting i hans øre. Hvordan kunne vi gøre det? Fordi vi kan tale. Flere sprog oven i købet. Vi har selvfølgelig vores eget advarselsskrig, men vi kan også efterligne kragernes advarselsskrig, hvis det er nødvendigt. Det kan en papegøje også. Men den plaprer bare. Den ved ikke, hvad den siger. Det gør vi. Og ja, skovskaden er god til at huske, men vi er de klogeste.

Hvis du vil se ravne, så find de steder, hvor kragefuglene sover om natten. Er der ravne i området, vil de overnatte her.

Skader bygger tag

over deres reder for at beskytte dem mod rove, hvis der er krager eller ravne i nabolaget.

Bergmanns regel

Jo nordligere man kommer, jo større bliver dyrene. Derfor er de grønlandske ravne de største. De danske er meget mindre.

Kragefugle er stadig forhadte af nogle mennesker; men det har vist sig, at de mest lever af det, vi kalder skadedyr, og dermed faktisk hjælper os. Blandt andet spiser de en masse mus.

KORSNÆB

Vingefang: 27-30 cm Ynglepar: 1-3.000
Bestandsudvikling: Meget varierende

Ja, ja. Ravnene er klog. Men hvad er den egentlig rigtig god til? Den kan lidt af hvert. Lidt her og lidt dér.

Vi korsnæb, vi er specialister. Vi er super gode til én ting. Se på vores næb. Det er som en saks. Vi kan klippe skællene på en grankogle over, så vi let kan plukke frøene ud og spise dem. Der er ikke nogen fugl, der er bedre til at spise grankoglefrø end os. Vi er simpelthen bare de bedste.

Korsnæb er en ret ny fugl i Danmark. Først da vi havde plantet rødgran og de fik kogler, kom korsnæbbene og byggede reder.

Du kan kende koglerne, som korsnæb har spist af, på skællene, der er flækkede.

Korsnæbb får unger allerede i januar, når det er koldt og mørkt. På den tid er der modne frø i koglerne, så der er masser af mad.

På et tidspunkt havde menneskene udryddet næsten al skov i Danmark. Træ blev svært at få fat i. Derfor indførte man nye regler for de danske skove. Man plantede mange nye træer, også nye arter, som f. eks. grantræer, og derfor har vi nu korsnæb i skovene. Der blev nu brug for mange mennesker til at passe skovene. Skovrideren var chef. Skovfogeden bestemte, hvad der skulle laves ude i skoven. Skovløberen var leder af et hold skovarbejdere og boede selv i skoven. Skovarbejderen lavede det hårde arbejde.

Selvom der er korsnæb i en skov et år, er den der måske ikke året efter. Den flytter sig efter de gode koglesteder.

SKOVDUE

Vingefang: 75-80 cm

Ynglepar: 250.000-350.000

Bestandsudvikling: Lille fremgang

Det er ikke kun duen, der er på udkig efter bog. Skovens folk holder også øje, og i år med mange bog forberedes skovbunden ved, at man pløjer og laver lysninger, så de nye træer kan spire og vokse op.

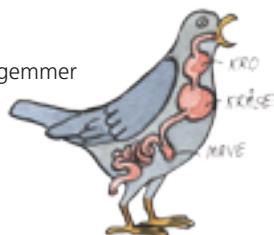
Om dagen sidder der ofte store flokke af duer i skovbunden og leder efter føde. Når de bliver bange, flyver de op med et mægtigt spektakel af klappende vinger – som nemt kan gøre os forskrækkede. Om natten kan der også være mærkelige lyde i skoven. Selv om vi er blevet klogere, kan det stadig gøre nogle af os bange. Men måske ikke lige for trolde, ånder, lygte-mænd og spøgelse, som man troede på i gamle dage.

Vi skovduer er måske ikke så kloge. Vi er måske heller ikke så hurtige. Vi er måske heller ikke så modige. Men vores fugleklatter er helt fantastiske. Når vi har bygget vores rede af grene, så prutter vi den til med fugleklatter, så reden bliver hård og stærk. Det er også sådan menneskene bygger bindingsværkshuse. Først bygger de huset op med et træskelet. Så murer de det til. Men deres cement og mørtel kommer ikke ud af deres numser. Så vi er de bedste til at prutte.

Duemælk

Ungerne er fra starten blinde og næsten nøgne. De bliver fodret på en helt speciel måde. Når rugetiden er ved at være slut, begynder forældrene at lave duemælk. Ungen stikker sit brede bløde næb ind i forældrefuglens gab og drikker. Det hormon, som styrer produktionen af duemælk, er det samme som det, der styrer mælkedannelsen hos pattedyrene.

Duer elsker bog. Den gemmer dem i en pose i halsen, som vi kalder kroen.

Har du set en due, der klapper med vingerne i luften? Det er duens parringsflugt, som den bruger til at lokke en mage tæt på.

BOGFINKE

Vingefang: 24-28 cm

Ynglepar: 1.500.000-2.000.000

Bestandsudvikling: Stabil

Efter solsorten er vi bogfinker den mest almindelige fugl i Danmark. Men vi er ikke lige så kendte som gråspurven. Det er uretfærdigt. Det må vi ændre på. Så hør her. Hvis du ikke lige kan se os, så kan du høre os. Det er os, der siger: "Det-det-det-ka-jeg-si-li-så-tit-det-ska-være." Nogle gange siger vi også "fink". Og derfor hedder alle de fugle, der ligner os "finker".

Så vi er de bedste til at sige: "Det-det-det-ka-jeg-si-li-så-tit-det-ska-være." Husk det nu. For jeg siger det ikke mere.

Bogfinken er så populær, at nogle også har slæbt dem hele Jorden rundt, så der nu lever vilde bogfinker i New Zealand.

Forskere har lavet forsøg

med bogfinker, der viser, at de skal lære sangen af forældrene. Hvis ikke de hører efter, bliver de ret dårlige til at synge.

Før i tiden tog man varsler af fugle. Når bogfinken sagde "fink", varslede det regn, og så tog man regntøj med på arbejde. Nu er det ikke helt så nødvendigt med regntøj længere. Vi har opfundet en masse maskiner, som vi kan sidde i, og som kan gøre det tunge og besværlige arbejde for os. Derfor er der heller ikke brug for så mange folk til at arbejde i skoven mere. Hvis vejret er rigtig slemt, bliver man hjemme og reparerer på de mange maskiner. Der er heldigvis altid noget, der er gået i stykker.

FASAN

Vingefang: 70-90 cm

Ynglepar: 100.000-200.000

Bestandsudvikling: Lille tilbagegang

Man fandt på meget for at udrydde fasanens fjender.

Skoven giver menneskene en hel masse, som vi kan bruge, blandt andet kød. Jagt er igen blevet et vigtigt produkt, men ikke kun for kongen. Rigtig mange går på jagt, og de private skove får i dag op mod 1/3-del af deres indkomst fra jagten. De gamle konger indførte fasanen fra Asien som jagt fugl.

Nu er den blevet den vigtigste jagt fugl. Hvert år sætter jægerne fasaner ud, men mange klarer sig også frit i naturen.

I gamle dage var det risikabelt for krybskytter at bruge gevær, fordi de larmede. Nogle krybskytter brugte spyd til at jage fasaner. Når fasanerne sov i træerne om natten, kunne en krybskytte jage et spyd i dem nedefra og snuppe dem på den måde.

Selvom fasanen kommer fra de varme lande har den tilpasset sig, så den nu yngler alle steder i Danmark.

SORTMEJSE

Vingefang: 17-21cm

Ynglepar: 100.000-200.000

Bestandsudvikling: Varierende

Vi sortmejsjer har ikke så meget at prale af. Vi er ikke nogens kartoffel. Det skulle da lige være spurvehøgens. Vi er bare små mejser, som passer os selv i de danske nåleskove. Vi ser ikke ud af så meget. Men vores forfædre er altså også archaceopteryx'er. På den måde kan man sige, at vi har overlevet i 140 millioner år. Ligesom alle de andre fugle i skovene. Jeg synes, vi alle sammen er en succes. Fordi vi ikke er uddøde. Fordi vi har kunnet tilpasse os omgivelserne. Fordi vi stadig er her. Fordi vi alle sammen kan noget, der gør, at vi kan klare os i naturen. På hver vores måde. Vi er alle sammen de bedste til at være det, vi er.

Sortmejsen samler insekter som forråd til vinteren.

Insekterne kan holde sig i kulden, fordi de er fint pakket ind i deres hudskelet.

Mangel på redehuller gør at sortmejsen yngler under væltede træer og rødder.

SORTMEJSE

TOPMEJSE

SUMPMEJSE

BLÅMEJSE

MUSVIT

HALEMEJSE

Sortmejsen er den mindste mejsje i nåleskoven, og den kan derfor søge føde længst ude på grenene.

Nu kommer der igen rigtig mange mennesker i skoven, men vi har travlt med noget helt andet. Vi cykler, løber, går tur, går i skole, spiller rollespil, geocacher og meget andet. Vi kommer i vores fritid, når vi skal motionere og slappe af.

For sortmejsen og de fleste andre småfugle betyder det ikke noget, at vi kommer mere i skoven. Men nogle fugle er meget sårbare overfor forstyrrelser ved deres reder. Store rovfugle kan ligefrem opgive at yngle, hvis de bliver forstyrret.

Sortmejsen er indvandret i løbet af de sidste hundrede år og er nu almindelig i de fleste skove. Den er mest talrig i de store nåleskove.

Alle kan kende en fugl, når de ser den. En fugl har fjer og næb. Mange af dem er rigtig gode flyvere. Du kan se eller høre dem alle steder – på og under vandet, i skoven, i luften, i ovnen.

Både fugle og mennesker har megen glæde af skoven. Det kan du læse mere om i denne lille bog.

SOLSORT

Vingefang: 34-39 cm Ynglepar: 2-2,5 mio.

Bestandsudvikling: Lille fremgang

Vi solsorte er ikke kun i skovene, men også i haver og parker. Vi er den mest almindelige fugl i Danmark, og næsten alle børn kan genkende os.

Specielt os hanner, som er helt sorte i fjerene. De fleste kender også vores dejlige sang. Vi er faktisk ikke til at komme uden om. Derfor er vi kommet på bagsiden af den her lille bog, og det er mere, end man kan sige om duehøgen, rødhalsen, natuglen, skovskaden, flagspætten, skovsneppen, ravn, korsnæbbet, skovduen, bogfinken, fasanen og sortmejsen. De er inde i bogen her. Så hvis du absolut vil vide noget om dem, må du åbne bogen og høre, hvad de har at sige. Men husk: Vi solsorte er nummer ét. Vi er de bedste.

Vil du vide mere om fugle?

www.skovognatur.dk

Du kan låne forskellige fuglebøger på biblioteket, gå i boghandelen eller søge på internettet.

Aktiviteter med skovens fugle

På www.skoven-i-skolen.dk kan du finde aktiviteter med skovens fugle for alle årets måneder.

Søg efter "fugle&folkjanuar", "fugle&folkfebruar" osv. eller bare "fugle&folk".